

3130

ԸՆԿԵՐ ԻՎԱՆՈՎԻ
ՆԱՄԱԿԸ
ՅԵՎ
ԸՆԿԵՐ ՍՏԱԼԻՆԻ
ՊԱՏԵՄԻԱՆԸ

“ՈՒՅԵՎԻԿ” ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ
ԽՈՍՏՈՐԳ-ԳՈՆ — 1938

ՅԿ33
Ը-47

Ар. I. 3K33
D-47

2 JUN 2005

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ՄԻՋԳԵՐԱՆԵՐԻ ԿԵՆՏՐԱԼԻ ԲԻՅՈՒԹՅՈՒՆ

14 NOV 2009

ԸՆԿԵՐ ԻՎԱՆՈՎԻ ՆԱՄԱԿԸ

Յ Ե Վ

ԸՆԿԵՐ ՍՏԱԼԻՆԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

ՌԱՍՏՈՎ. ԴՈՆ--1938
ՌԱՍՏՈՎԻ ՄԱՐԶԻ ՀԱՅԿՈՎԱՆ «ԲՈՒՆԵՎԻԿ» ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

12 FEB 2014

3130

2043-70

Редактор П. Чатиньян
Техред Л. Жданович Корректор М. Кеворкьян

Издание № 13/39. Сдано в набор 3 марта 1938 г., под-
писано в печать 17 марта 1938 г. Формат 44x62/16.
Объем 5/8 печ. л. Тираж 5.000. Уполобллит И-754

Типография Ростовского областного армянского изда-
тельства „Большевик“ (Ростов на-Дону, Ворошилов-
ский пр. 27). Заказ № 548.

Ընկեր ՍՏԱԼԻՆԻՆ

Կուրսկի մարզի Մանսուրովսկի ու-
յանի ՀԼԿՑԵՄ ուսկուսի ԵՏԱՏԱՅԻՆ
պրոպագանդիս Իվան Ֆիլիպովիչ
ԻՎԱՆՈՎԻՑ.

Թանկագին ընկեր Ստալին, Թախանձազին
խնդրում եմ բացատրել ինձ հետևյալ հարցը.
մեզ մոտ՝ տեղերում, և հենց կոմյերիտմիու-
թյան մարզկոմում յերկու տեսակ հասկացո-
ղություն կա սոցիալիզմի վերջնական հաղ-
թանակի մասին մեր յերկրում, այսինքն՝
շփոթում են հակասությունների առաջին
խումբը յերկրորդի հետ: Ձեր աշխատություն-
ներում—սոցիալիզմի ճակատագրի մասին
Խորհրդային Միության մեջ՝ խոսքը վերա-
բերում է հակասությունների յերկու խմբե-
րին—ներքին և արտաքին:

Հակասությունների առաջին խմբի մասին,
հասկանալի չե, վոր մենք զրանք լուծել ենք—
սոցիալիզմը յերկրի ներսում հաղթանակել ե:

Յես ուզում եմ պատասխան ստանալ հա-
կասությունների յերկրորդ խմբի մասին,

այսինքն՝ սոցիալիզմի յերկրի և կապիտալիզմի միջև յեղած հակասությունների մասին: Դուք մատնանշում եք, վոր սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակը նշանակում է արտաքին հակասությունների լուծում, լրիվ ապահովում է ինտերվենցիայից, հետևապես և կապիտալիզմի ռեստավրացիայից, իսկ հակասությունների այդ խումբը լուծելի յեմիայն բոլոր յերկրների բանվորների ջանքերով:

Այո, հենց ընկեր Լենինն էլ սովորեցնում էր մեզ—«վերջնականապես հաղթել կարելի յեմիայն համաշխարհային մասշտաբով, միայն բոլոր յերկրների բանվորների համատեղ ջանքերով»:

Լինելով ՀԼԿՅԵՄ մարզկոմի շտապային պրոպագանդիստների սեմինարում, յես, հիմնվելով Ձեր աշխատությունների վրա, ասացի, վոր սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակը կարող է լինել համաշխարհային մասշտաբով, բայց մարզկոմի աշխատողները—Ուրոժենկոն (մարզկոմյերիտմիության առաջին քարտուղար) և Կազելկովը (պրոպագանդի հրահանգիչ) իմ յեղույթը վորակում են վորպես տրոցկիստական փոտնձգություն:

Յես սկսեցի կարդալ նրանց քաղվածքներ Ձեր աշխատություններից այդ հարցի վերաբերյալ, բայց Ուրոժենկոն առաջարկեց ինձ փակել յերեքհատորյակն ասելով, վոր ընկեր Ստալինն ասում էր 1926 թվին, յերբ մենք դեռ չունեյինք վերջնական հաղթանակ, իսկ հիմա՝ մենք արդեն ունենք 1938 թվին, և հիմա ունենք այդ հաղթանակը և մեզ այժմ վայել չի մտածել ինտերվենցիայի և ռեստավրացիայի մասին»: Այնուհետև նա ասում է—«մենք այժմ ունենք սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակ և լրիվ յերաշխիք ունենք ինտերվենցիայից և կապիտալիզմի ռեստավրացիայից»: Այդպիսով ինձ համարեցին տրոցկիզմի արբանյակ, հանեցին պրոպագանդիստական աշխատանքից և հարցը դրին կոմյերիտմիության մեջ մնալու մասին:

Խնդրում եմ, ընկեր Ստալին, բացատրել—մենք ունենք արդյոք սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակ, թե առայժմ դեռ վոչ: Դուք յես դեռ չեմ գտել այդ հարցին վերաբերող լրացուցիչ ժամանակակից նյութ արդիականության փոփոխումների կապակցությամբ:

Յես նաև համարում եմ Ուրոժենկոյի

այն հայտարարութիւնը հակաբողիկեայն,
թե ընկեր Ստալինի աշխատութիւններն այդ
հարցի վերաբերյալ մի փոքր հնացել են:
Յեւ ճիշտ են արդո՞ք վարվել մարզկոմի
աշխատողները, համարելով ինձ տրոցկիստ:
Դա ինձ համար շատ վիրավորական ե և ան-
պատվաբեր:

Խնդրում եմ, ընկեր Ստալին, մի մերժեք
իմ խնդիրը և պատասխան տվեք հետևյալ
հասցեյով. Կուրսկի մարզի Մանտուրովսկի
ռայոն, 1-ին Զասեմսկի գյուղխորհուրդ, Իվան
Ֆիլիպովիչ ԻՎԱՆՈՎԻՆ:

Ի. ԻՎԱՆՈՎ

18—I—1938 թիվ

Պատասխան ընկ. Իվան Ֆիլիպովիչ ԻՎԱՆՈՎԻՆ

Դուք, ի հարկե, իրավացի յեք, ընկեր Իվա-
նով, իսկ Ձեր գաղափարական հակառակորդ-
ները, այսինքն ընկերներ Ուրոժենկոն և
Կազեկովը—անիրավացի:

Յեւ անա թե ինչու:

Կասկած չկա, վոր մի յերկրում սոցիա-
լիզմի հաղթանակի հարցը, տվյալ դեպքում
մեր յերկրում—ունի ՅԵՐԿՈՒ ՏԱՐԲԵՐ կող-
մեր:

Մեր յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի
հարցի ԱՌԱՋԻՆ կողմն ընդգրկում ե դասա-
կարգերի փոխհարաբերութիւնների պրո-
լեմը մեր յերկրի ներսում: Դա—ՆԵՐՔԻՆ
հարաբերութիւնների բնագավառն ե: Կարո՞ղ
ե արդո՞ք մեր յերկրի բանվոր դասակարգը
հաղթահարել գյուղացիութեան և իր միջև յե-
ղած հակասութիւններն ու կարգավորել նրա
հետ դաշինք, համագործակցութիւն: Կարո՞ղ
ե արդո՞ք մեր յերկրի բանվոր դասակարգը,
մեր գյուղացիութեան հետ դաշինք կապած,

Չարդել մեր յերկրի բուրժուազիային, խլել նրանից հողը, գործարանները, շախտերը և այլն, և կառուցել իր ուժերով նոր անդամակարգ հասարակություն, լրիվ սոցիալիստական հասարակություն:

Դրանք են մեր յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի հարցի ԱՌԱՋԻՆ կողմի հետ կապված պրոբլեմները:

Լենինիզմն այդ պրոբլեմներին դրական պատասխան է տալիս: Լենինը սովորեցնում է, Վոր «ՄԵՆՔ ՈՒՆԵՆՔ ԲՈՂՈՐ ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ ԼՐԻՎ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՌՈՒՅԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ»։ Նշանակում է, մենք կարող ենք, և պարտավոր ենք սեփական ուժերով հաղթել մեր բուրժուազիային և կառուցել սոցիալիստական հասարակություն: Տրոցկին, Զինովյեվը, Կամենևը և մյուս պարոնները, վորոնք հետո դարձան ֆաշիզմի լրտեսները և գործակալները, ժխտում էին սոցիալիզմի կառուցման հնարավորությունը մեր յերկրում, քանի դեռ սոցիալիստական հեղափոխությունը նախապես չի հաղթանակել նաև մյուս յերկրներում, կապիտալիստական յերկրներում: Այդ պարոններն ըստ գործի

եյուլթյան ուզում էին դարձնել մեր յերկրը դեպի հետ, դեպի բուրժուական զարգացման ուղին, ծածկելով իրենց ուրացողությունը կեղծ վկայակոչություններով «հեղափոխության հաղթանակի» նկատմամբ մյուս յերկրներում: Հենց դրա մասին էլ գնում եր վեճը մեր կուսակցության և այդ պարոնների միջև: Մեր յերկրի զարգացման հետագա ընթացքը ցույց տվեց, Վոր կուսակցությունն իրավացի յեր, իսկ Տրոցկին և կոմպանիան անիրավացի էին, քանի Վոր այդ ժամանակամիջոցում մենք կարողացանք վերացնել մեր բուրժուազիային, կարգավորել յեղբայրական համագործակցությունը մեր գյուղացիության հետ և կառուցել հիմնականում սոցիալիստական հասարակություն, չնայած սոցիալիստական հեղափոխության հաղթանակի բացակայությանը մյուս յերկրներում:

Այդպես է գործը մեր յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի հարցի ԱՌԱՋԻՆ կողմի նկատմամբ:

Յես կարծում եմ, ընկեր Իվանով, Վոր Ձեր վեճն ընկ. ընկ. Ուրոժենկոյի և Կազեկովի հետ վերաբերում է հարցի վոչ այդ կողմին:

Մեր յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի հարցի ՅԵՐԿՐՈՐԴ կողմն ընդգրկում ե փոխհարաբերությունների պրոբլեմը մեր յերկրի և ուրիշ յերկրների, կապիտալիստական յերկրների միջև փոխհարաբերությունների պրոբլեմը մեր յերկրի բանվոր դասակարգի և ուրիշ յերկրների բուրժուազիայի միջև: Դա ԱՐՏԱՔԻՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ հարաբերությունների բնագավառն ե: Կարո՞ղ ե արդյոք մի յերկրի հաղթանակած սոցիալիզմը, ունենալով իր շրջապատում բազմաթիվ ուժեղ կապիտալիստական յերկրներ, միանգամայն ապահովված համարել իրեն ռազմական ներխուժման (ինտերվենցիայի) վտանգից և հետեվապես կապիտալիզմի վերականգնման փորձերից մեր յերկրում: Կարո՞ղ են արդյոք մեր բանվոր դասակարգը և մեր գյուղացիությունը սեփական ուժերով, առանց կապիտալիստական յերկրների բանվոր դասակարգի լուրջ ոգնություն, հաղթահարել մյուս յերկրների բուրժուազիային նույնպես, ինչպես նրանք հաղթահարել են իրենց բուրժուազիային: Ուրիշ կերպ ասած, կարելի՞ յե արդյոք համարել սոցիալիզմի հաղթանակը մեր յերկրում վերջնական, այ-

սինքն ռազմական հարձակման վտանգից և կապիտալիզմի վերականգնման փորձերից ազատ, նկատի ունենալով, վոր սոցիալիզմի հաղթանակը գոյություն ունի միայն մի յերկրում, իսկ կապիտալիստական շրջապատումը շարունակում ե գոյություն ունենալ:

Դրանք են մեր յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի հարցի ՅԵՐԿՐՈՐԴ կողմի հետ կապված պրոբլեմները:

Լենինիզմը պատասխանում ե այդ պրոբլեմներին բացասաբար: Լենինիզմը սովորեցնում ե, վոր «սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակը, բուրժուական հարաբերությունների ռեստավրացիայից լրիվ ապահովություն ունենալու իմաստով, հնարավոր ե միայն միջազգային մասշտաբով» (նայիր Համ Կ(բ) 14-րդ կոնֆերանսի հայտնի բանաձևով): Դա նշանակում ե, վոր միջազգային պրոլետարիատի լուրջ ոգնությունն ե հանդիսանում այն ուժը, առանց վորի չի կարող վճռվել մի յերկրում սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակի խնդիրը: Դա, իհարկե, չի նշանակում, վոր մենք ինքներս պետք ե նստենք ձեռներս ծալած, գրսից ոգնու-

Մեր յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի հարցի ՅԵՐԿՐՈՐԴ կողմն ընդգրկում ե փոխհարաբերությունների պրոբլեմը մեր յերկրի և ուրիշ յերկրների, կապիտալիստական յերկրների միջև փոխհարաբերությունների պրոբլեմը մեր յերկրի բանվոր դասակարգի և ուրիշ յերկրների բուրժուազիայի միջև: Դա ԱՐՏԱՔԻՆ ՄԻՋԱԶԴԱՅԻՆ հարաբերությունների ընագավառն ե: Կարո՞ղ ե արդյոք մի յերկրի հաղթանակած սոցիալիզմը, ունենալով իր շրջապատում բազմաթիվ ուժեղ կապիտալիստական յերկրներ, միանգամայն ապահովված համարել իրեն ռազմական ներխուժման (ինտերվենցիայի) վտանգից և հետեւապես կապիտալիզմի վերականգնման փորձերից մեր յերկրում: Կարո՞ղ են արդյոք մեր բանվոր դասակարգը և մեր գյուղացիությունը սեփական ուժերով, առանց կապիտալիստական յերկրների բանվոր դասակարգի լուրջ ոգնության, հաղթահարել մյուս յերկրների բուրժուազիային նույնպես, ինչպես նրանք հաղթահարել են իրենց բուրժուազիային: Ուրիշ կերպ ասած, կարելո՞ւ յե արդյոք համարել սոցիալիզմի հաղթանակը մեր յերկրում վերջնական, այ-

սինքն ռազմական հարձակման վտանգից և կապիտալիզմի վերականգնման փորձերից ազատ, նկատի ունենալով, վոր սոցիալիզմի հաղթանակը գոյություն ունի միայն մի յերկրում, իսկ կապիտալիստական շրջապատումը շարունակում ե գոյություն ունենալ:

Դրանք են մեր յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի հարցի ՅԵՐԿՐՈՐԴ կողմի հետ կապված պրոբլեմները:

Լենինիզմը պատասխանում ե այդ պրոբլեմներին բացասաբար: Լենինիզմը սովորեցնում ե, վոր «սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակը, բուրժուական հարաբերությունների ռեստավրացիայից լրիվ ապահովություն ունենալու իմաստով, հնարավոր ե միայն միջազգային մասշտաբով» (նայիր Համ Կ(բ) 14-րդ կոնֆերանսի հայտնի բանաձեւը), Դա նշանակում ե, վոր միջազգային պրոլետարիատի լուրջ ոգնությունն ե հանդիսանում այն ուժը, առանց վորի չի կարող վճռվել մի յերկրում սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակի խնդիրը: Դա, իհարկե, չի նշանակում, վոր մենք ինքներս պետք ե նստենք ձեռներս ծալած, դրսից ոգնու-

թյուն սպասելով: Ընդհակառակը, միջազգային պրոլետարիատի կողմից սպասվելիք ոգնությունը պետք է միանա մեր այն աշխատանքի հետ, վոր մենք տանում ենք մեր յերկրի պաշտպանության ուժեղացման, կարմիր բանակի և կարմիր նավատորմի ուժեղացման, և վողջ յերկիրը գորահավաքելու ռազմական հարձակումների և բուրժուական հարաբերությունների ռեստավրացիայի փորձերի դեմ պայքարելու համար:

Ահա թե ինչ է ասում այդ մասին Լենինը.

«Մենք ապրում ենք վոչ միայն մի պետութայն մեջ, այլև պետությունների սիսեմում, և խորհրդային հանրապետութայն գոյությունն իմպերիալիստական պետությունների կողքին յերկարատեւ ժամանակ աներեւակայելի յե: Վերջիվերջո կամ մեկը, կամ մյուսը կհաղթի: Իսկ մինչեւ այդ վախճանը կգա, մի շարք ամենասոսկալի բաղխումները խորհրդային հանրապետութայն և բուրժուական պետությունների միջեւ անխուսափելի յեն: Դա նշանակում է, վոր տիրող դասակարգը, պրոլետարիատը, յեթե միայն նա ուզում է և պիտի տիրապետի, պետք է

ապացուցի այդ նաև իր ռազմական կազմակերպությամբ» (հատոր XXIV, էջ 122):
Յեւ այնուհետև.

«Մենք շրջապատված ենք մարդկանցով, դասակարգերով, կառավարություններով, վորոնք բացարձակ ատելություն են արտահայտում դեպի մեզ: Պետք է հիշել, վոր ամեն ձեւի ներխուժման վտանգից մենք միշտ մազից ենք կախված» (հատոր XXV, էջ 117):

Ասված է սուր և ամուր, բայց ազնվորեն և ճշմարիտ, առանց գունավորումների, ինչպես կարողանում եր ասել Լենինը:

Այդ նախադրյալների հիման վրա Ստալինի «Լենինիզմի հարցերը» աշխատութայն մեջ ասված է.

«Սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակը լրիվ ապահովություն է ինտերվենցիայի, նշանակում է և ռեստավրացիայի փորձերից, վորովհետև ռեստավրացիայի վորեւի լուրջ փորձը կարող է տեղի ունենալ միայն դրսից լուրջ ոգնություն լինելու դեպքում, միայն միջազգային կապիտալի ոգնության դեպքում: Այդ պատճառով ել բոլոր յերկրների բանվորների

կողմից մեր հեղափոխութեանն ոժանդակելը, իսկ յեւս առավել այդ բանվորներէ հաղթանակը, թեկուզ մի քանի յերկրներում, հանդիսանում ե առաջին հաղթանակած յերկիրն ինտերվենցիայի և ռեստավրացիայի փորձերից լիովին ապահովելու անհրաժեշտ պայմանը, սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակի անհրաժեշտ պայմանը» («Լենինիզմի հարցերը», 1937 թ. հ. 2 134)։

Իսկապէս, ծիծաղելի և հիմարութիւն կլինե՞ր փակել աչքերը կապիտալիստական շրջապատման փաստի առաջ և մտածել, վոր մեր արտաքին թշնամիները, որինակ՝ Ֆաշիստները, չեն փորձի հարմար դեպքում ռազմական հարձակում կատարել ԽՍՀՄ վրա։ Այդպէս կարող են մտածել միայն կույր պարծենկոտները կամ քողարկված թշնամիները, վորոնք ուզում են քնեցնել ժողովրդին։ Վոչ պակաս ծիծաղելի կլինե՞ր ժխտել, վոր ռազմական ինտերվենցիայի ամենաչնչին հաջողութեան դեպքում ինտերվենսները կփորձեն քանդել իրենց զբաղած ռայոններում խորհրդային իրավակարգը և վերականգնել բուրժուական իրավակարգը։

Միթե Դենիկինը կամ Կուչակը չեյին վերականգնում իրենց զբաղած ռայոններում բուրժուական իրավակարգը։ Ինչո՞վ են Ֆաշիստները լավ Դենիկինից կամ Կուչակից։ Ժխտել ռազմական ինտերվենցիայի և ռեստավրացիայի փորձերի վտանգը կապիտալիստական շրջապատման գոյութեան պայմանում կարող են միայն քալլադոզները կամ քողարկված թշնամիները, վորոնք աշխատում են պոռոտախոսութեամբ ծածկել իրենց թշնամութիւնը և աշխատում են գորացրել ժողովրդին։ Բայց կարելի՞ յե արդո՞ք սոցիալիզմի հաղթանակը մի յերկրում համարել վերջնական, յիթե այդ յերկիրն իր շուրջն ունի կապիտալիստական շրջապատում և յիթե նա լիովին յերաշխիք չունի ինտերվենցիայի և ռեստավրացիայի վտանգից։ Պարզ ե, վոր չի կարելի։

Այդպէս ե գործը մի յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի հարցի նկատմամբ։

Դուրս ե գալիս, վոր այդ հարցը պարունակում ե յերկու տարբեր պրոբլեմներ՝ ա) մեր յերկրի ՆԵՐՔԻՆ հարաբերութիւններէ պրոբլեմը, այսինքն՝ մեր բուրժուազիային հաղթելու և լրիվ սոցիալիզմ կառուցելու

պրօքլեմը, և բ) մեր յերկրի ԱՐՏԱՔԻՆ հա-
րաքերու թյուռնների պրօքլեմը, այսինքն՝ մեր
յերկիրը ռազմական ինտերվենցիայի և ռես-
տավրացիայի վտանգներից լիովին ապահո-
վելու պրօքլեմը: Առաջին պրօքլեմն արդեն
մենք լուծել ենք, վորովհետև մեր բուրժուա-
զիան արդեն վերացված է և սոցիալիզմն
արդեն հիմնականում կառուցված է: Դա
կոչվում է մեզ մոտ սոցիալիզմի հաղթանակ
կամ, ավելի ճիշտ, սոցիալիստական շինա-
րարության հաղթանակը մի յերկրում: Մենք
կարող եյինք ասել, վոր այդ հաղթանակը
հանդիսանում է վերջնական, յեթե մեր յեր-
կիրը գտնվեր կղզու վրա և յեթե նրա շուր-
ջը չլինեյին բազմաթիվ ուրիշ կապիտալիս-
տական յերկրներ: Բայց քանի վոր մենք ապ-
րում ենք վոչ թե կղզու վրա, այլ «պետու-
թյունների սիստեմում», վորոնց զգալի մասը
թշնամական վերաբերմունք ունի դեպի սո-
ցիալիզմի յերկիրը, ստեղծելով ինտերվեն-
ցիայի և ռեստավրացիայի վտանգը, ապա
մենք ասում ենք բացարձակապես և անը-
վորեն, վոր սոցիալիզմի հաղթանակը մեր
յերկրում դեռ չի հանդիսանում վերջնական:
Բայց դրանից հետևում է, վոր յերկրորդ

պրօքլեմն առայժմ չի լուծված և դեռ պետք
է լուծենք այն: Դեռ ավելին, յերկրորդ պրօք-
լեմն անհնարին է լուծել նույն կարգով, վոր
հարգով վոր լուծել ենք առաջին պրօքլեմը,
այսինքն՝ միայն մեր յերկրի սեփական ջան-
քերով: Յերկրորդ պրօքլեմը կարելի չէ լու-
ծել միայն միջազգային պրոետարիատի լուրջ
ջանքերը վողջ մեր խորհրդային ժողովրդի
էլ ավելի լուրջ ջանքերին միացնելու կար-
գով: Պետք է ուժեղացնել և ամրացնել
ԽՍՀՄ բանվոր դասակարգի միջազգային
պրոլետարական կապերը բուրժուական յեր-
կրների բանվոր դասակարգի հետ, պետք է
կազմակերպել բուրժուական յերկրների բան-
վոր դասակարգի քաղաքական ոգնությունը
մեր յերկրի բանվոր դասակարգին՝ մեր յերկ-
րի վրա ռազմական հարձակում կատարե-
լու դեպքում, ինչպես և կազմակերպել մեր
յերկրի բանվոր դասակարգի ամեն ձեվի
ոգնությունը բուրժուական յերկրների բան-
վոր դասակարգին: Պետք է ամեն կերպ ու-
ժեղացնել և ամրապնդել մեր Կարմիր բա-
նակը, Կարմիր նավատորմիդը, Կարմիր ավիա-
ցիան, Պաշտպանության: Պետք է մեր վողջ
ժողովուրդը պահել պատրաստված զորահա-

վաքային վիճակում ռազմական հարձակման վտանգի հանդեպ, վորպեսզի վոչ մի «պատահականություն» և մեր արտաքին թշնամիների վոչ մի ֆոկլուսներ չկարողանան մեզ հանկարծակիի բերել...

Ձեր նամակից յերեւում ե, վոր ընկեր Ուրոժենկոն ուրիշ, վոչ բոլորովին լենինյան տեսակետներ ունի: Նա, բանից դուրս ե գալիս, պնդում ե, վոր «մենք հիմա ունենք սոցիալիզմի վերջնական հաղթանակ և լրիվ ապահովություն ունենք ինտերվենցիայից և կապիտալիզմի ռեստավրացիայից»: Կասկած չի կարող լինել, վոր ընկեր Ուրոժենկոն արմատապես անիրավացի յե: Ընկեր Ուրոժենկոյի այդպիսի պնդումը կարող ե բացատրվել միայն շրջապատող իրականությունը չհասկանալով և լենինիզմի տալիս զրույթները չիմանալով, կամ թե չե անպարժ յերիտասարդ աստիճանավորի դատարկաբանական պարծենկոտությամբ: Յեթե մենք իսկապես «լրիվ յերաշխիք ունենք ինտերվենցիայից և կապիտալիզմի ռեստավրացիայից», ապա դրանից հետո հարկավոր են արդյոք մեզ ուժեղ Կարմիր բանակ, Կարմիր նավատորմիդ, Կարմիր ավիացիա,

ուժեղ Պաշրպակաւքիմ, միջազգային պրոլետարական կապերի ուժեղացում և ամրապնդում: Ավելի լավ չի՞ լինի արդյոք Կարմիր բանակի ուժեղացման վրա միլիարդներով ծախսվող զրամները ծախսել ուրիշ կարիքների վրա, իսկ Կարմիր բանակը կրճատել մինչև նվազագույնը կամ նույնիսկ բոլորովին ցրել: Այդպիսի մարդիկ, ինչպես ընկեր Ուրոժենկոն ե, յեթե նրանք սուբյեկտիվորեն նույնիսկ նվիրված են մեր գործին, որ յեկտիվորեն վտանգավոր են մեր գործի համար, քանի վոր նրանք իրենց պարծենկոտությամբ կամա կամ ակամա (դա միևնույն ե), քնեցնում են ժողովուրդը, գորացրում են բանվորներին ու գյուղացիներին և ոգնում են թշնամիներին՝ հանկարծակիի բերել մեզ միջազգային բարդությունների դեպքում:

Ինչ վերաբերում ե այն բանին, ընկեր Իվանով, վոր Ձեզ, բանից դուրս ե գալիս, «հանել են պրոպագանդիստական աշխատանքից և հարց են դրել Ձեր կոմյեյերիամիության մեջ ֆալու մասին», ապա Ձեզ այդ բանից վախենալ չի հարկավոր: Յեթե ՀԱՄԼԿՅԵՄ մարդկով մարդիկ իսկապես

Հիմա դուք կարող եք դատել, հնացել ե
արդյոք «Լենինիզմի հարցերը» գրքի հայտնի
տեղը՝ մի յերկրում սոցիալիզմի հաղթանակի
հարցի նկատմամբ: Յես ինքս ել շատ կու-
գեյի, վորպեսզի հնացած լինեք նա, վոր-
պեսզի չլինեյին այլևս աշխարհում այն-
պիսի անախորժ բաներ, ինչպես կապիտալիս-
տական շրջապատումը, ռազմական հար-
ձակման վտանգը, կապիտալիզմի ռեսուսի-
րացիայի վտանգը և այլն: Բայց դժբախտա-
բար այդ անախորժ բաները դեռևս չարու-
նակում են գոյություն ունենալ:

1938 թ. փետրվարի 12

NL0186018

Цена

15

коп.

2464

Гр

Письмо Т. ИВАНОВА

и

ответ Т. СТАЛИНА

(На армянском языке)

РОСТОВСКОЕ ОБЛАСТНОЕ
АРМЯНСКОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО
БОЛЬШЕВИК

Ростов-Д., Ворошиловский пр., 27